

Toftamaðurinn
Hjalti Joensen,
ið seinastu
mongu árin
hefur búð í
Runavík, er
ein tann
kendasti og
dugnaligasti
guitarleikarin,
ið vit hava her
á klettunum. Í
lötuni er hann
best kendur
fyri leiklut sín
í bólkinum
MOIRAE

Spælt við á óteljandi útgávum

Millum ár og dag hevur Hjalti spælt við á óteljandi útgávum, bæði á bandi og fløgu. Sum dømi um hetta kunnu nevast MOIRAE sjálvandi, men eisini Jóannes Jakobsen, Devon, Útvarpsløgán og mangar aðrar.

Eitt annað, sum fólk flest ikki eru vitandi um, er, at Hjalti eisini hevur gjørt eyðkennislagið til útvarpssendingina „15 tær bestu“.

Tónleikararnir á Skálafjørðinum hava vánalig livilíkindi

Øll eru vit vitandi um, at tað manganstaðni í landinum eru serstakliga vánaligar umstøður hjá tónleikarum. Hjalti sigur, at Skálafjørðurin er einki undantak í so máta. Hann sigur, „tónleikararnir á Skálafjørðinum hava vánalig livilíkindi, og tað liggur eitt stórt arbeiði fyri framman hjá Runavíkar kommunu og hinum kommununum kring fjørðin. Kommunan átti at tikið seg saman, sigur Hjalti, og eitt nú stuðlað musikskúlanum í nóg v stórri mun, enn hvat hon ger í lötuni. Íbúgvartalið í Runavíkar kommunu er so mikið stórt, at útboðið hjá mus-

ikskúlanum er alt ov lítið til at nøkta tørvin.

Ein møguleiki hevði eisini verið, at kommunurnar

inum liggja jú næstan sum ein heild, sigur Hjalti Joensen.

Tað er eingin loyna, at tað eru nógvir eynarikir tónleikarar á Skálafjørðinum, sigur hann, tað sá hann millum annað, tá ið hann sjálvur var lærari á musikskúlanum.

sikskúlin, sum ikki er nógv væl útbýgdur. Eisini er stórtørur á venjingarhølum til ungdómin at venja tónleik í. Aðrastaðni sæst jú, at man hevur ungdomshús og annað, har ið høli eru burturav til tónleikabólkar at venja í. Í Havn hava tey Margarinfabrickina, men í Runavík er einki slíkt venjingarhøli, sigur Hjalti Joensen.

Eisini er neyðugt at skapa eitt umhvørvi til tónleikararnar at liva í. Um hetta hevði verið gjørt, so høvdu vit sæð eitt úrslit rættiliga skjótt, sigur Hjalti.

Tað er heldur einki at dylja yvir, at Skálafjørðurin hevur fostrað nógvar góðar tónleikarar. Nevast kunnu umframt Hjalta sjálvandi, Niclas og Øssur Johannesen, Edmund Jacobsen og so ein bólkur sum W o l f - gang.

tónleikalív er, at orðið mentan er nærmast eitt fremmendaorð her á landi. Millum manna verður mentan oftast bert mett sum ein útreiðsla, og tey eru fá, sum duga at siggja mentanina sum eina fløgu, sigur Hjalti. Hetta er sum heild ein áskoðan, ið føroyingar flest hava.

Hann leggur aftrat, at hann er av teirri fatan, at um tú ikki vilt brúka pengar upp á mentan, so hevur tú heldur ikki uppiborið mentan. Hann heldur, at tað er harmiligt, at vit skulu liva í slíkum „andaligum fátækraðomi“, sum hann tekur til. Ungdómurin hevur einki annað at fara til enn ítrótt, og tað eru ikki øll, sum hava áhuga fyri hesum. Hesi sovna bara og ganga og vála uttan at hava nakað at takast við.

Tað hjálpar sjálvsagt heldur ikki, at fjølmiðlarnir eru við til at stuðla hesi gongd, sigur Hjalti. Um til dømis Tóti Jónsson brýtur eina tá, so er tað yvirskrift í útvarpinum, men um Óli Poulsen ljóðblander eina fløgu í Los Angeles, tað leggur eingin nakað í.

Tekur upp við Edmund Jacobsen í lötuni

Sjálvt um fløgan hjá MOIRAE er lúðug nú, so merkir tað ikki, at Hjalti ikki er í studio í lötuni, tí tað er hann nevnliga. Hann er í ferð við at spæla guitar til eina fløgu, sum Edmund Jacobsen fer at koma við seinni í ár. Annars hevur Hjalti ikki fingist við nógva annað enn MOIRAE seinastu árin, og sum guitar snillingurin í Runavík sigur, so hevur hann havt nokk í tí.

Væntandi venjingarhøli

Tað er ikki bert mu-

Stuðul til mentan eitt fremmendaorð

Ein grundleggjandi trupulleiki fyri at skapa eitt ríkt

á Skálafjørðinum høvdu samstarvað um ein felags musikskúla ella líknandi. Allar kommunurnar á fjørð-

“Millum
mann verðu
mentan oftast
bert mett
sum ein
útreiðsla”

Hjalti er mangan í Havn og venur tónleik, men eisini heima við hús setir hann seg mangan við klaverið